

مناجات امیر المؤمنین علیه السلام در مسجد کوفه

در فصل پنجم از باب زیارات، در اعمال مسجد کوفه، مناجات امیر المؤمنین علیه السلام در مسجد کوفه را بیان می کنیم:

مناجات حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بُنْوَنٌ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

پروردگارا من از تو درخواست ایمنی می کنم آن روز سختی که مال و فرزند هیچ نفع نبخشد و چیزی جز آنکه با قلب پاک و سالم حضور خدا آید سود ندهد

وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَيَ يَدِيهِ يَقُولُ يَا يَسِينِي اتَّحَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيِّلاً

ای خدا من از تو درخواست ایمنی می کنم آن روز سختی که ظالم از پشیمانی و حسرت انگشت به دندان می خاید و می گوید ای کاش من با رسول حق راه طاعت پیش می گرفتم

وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يُعْرَفُ الْجُرُمُونَ بِسِيمَاهُمْ قَيْوَحَذْ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ

و از تو درخواست ایمنی می کنم آن روز سختی که گنهکاران به سیمايشان شناخته می شوند که پس موى پیشانی آنها را با پایههاشان بگیرند

وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَجِزِي وَالدُّعَنْ وَلَدِنْ وَلَا مُؤْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِّدِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که نه پدری به جای فرزند و نه فرزندی به جای پدر جزا و کیفر
شود و البته آن روز وعده خدا حق و حقیقت است

وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الطَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ الْلَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که مردم ظالم ستمگر را عذرخواهی سود نبخشد و بر آنان لعن
و منزلگاه بد است

وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأُمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که هیچکس را قدرت بر کس دیگر نیست و فرمان در آن روز
خاص خداست

وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَفِرُ الرُّءُ منْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَيْهِ وَصَاحِبِتِهِ وَبَنِيهِ

و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که هر شخص از برادر و مادر و پدر و زن و فرزندانش می گریزد

إِكْلَامْرِيٌّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَانٌ يُغْنِيهِ

که هر کس در آن روز توجه به کار خویش از غیرش بی نیاز دارد

وَأَسَّالَكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَوْدُ الْجُرْمُ لَوْيَقْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ يَبْنِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ

و از تو درخواست ایمنی می کنم در روزی که کافر بد کار آرزو کند که ای کاش توانستی فرزندانش را فدای خود سازد و از عذاب برهد و هم زن و برادر

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَظَى نَزَاعَةً لِلشَّوَى

و قبیله اش که همیشه بحمایتش بر می خواستند و هر که در روی زمین است همه را فدای خود گرداند تا از عذاب نجات یابد و هرگز نجات نخواهد یافت که آتش دوزخ بر او شعلهور است تا سر و صورت و اندامش پاک سوزد

مَوْلَائِيٰ يَا مَوْلَائِيٰ أَنْتَ الْمُوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْعَبْدَ إِلَّا الْمُوْلَى

ای آقا! من ای آقا! من تویی مولای من و من بنده توام و آیا در حق بنده جز مولایش که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأَيِّ يَا مَوْلَأَيِّ أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَمْلُوكَ إِلَّا الْمَالِكُ

ای آقای من ای آقای من تویی مالک وجود من و من مملوک توام و آیا در حق مملوک جز مالکش که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأَيِّ يَا مَوْلَأَيِّ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الدَّلِيلَ إِلَّا الْعَزِيزُ

ای آقای من ای آقای من تویی با عزت و اقتدار و من بنده ذلیل و آیا در حق شخص ذلیل جز ذات با عزت و اقتدار که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأَيِّ يَا مَوْلَأَيِّ أَنْتَ الْحَالِقُ وَأَنَا الْخَلُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْخَلُوقَ إِلَّا الْحَالِقُ

ای آقای من ای آقای من تویی آفریننده من و من مخلوق توام و آیا در حق مخلوق جز آفریننده او که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأَيِّ يَا مَوْلَأَيِّ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الْحَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْحَقِيرَ إِلَّا الْعَظِيمُ

ای آقای من ای آقای من تویی خدای بزرگ و من بنده حقیر ناچیز و آیا در حق بنده ناچیزی جز خدای بزرگ که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَائِيٰ يَا مَوْلَائِيٰ أَنْتَ الْقُوِيُّ وَأَنَا الْ ضَعِيفُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْ ضَعِيفَ إِلَّا الْ قَوِيُّ

ای آقای من ای آقای من تویی قوى و توانا و من ضعيف و ناتوان و آیا در حق ضعيفی ناتوان جز شخص قوى
توانا که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَائِيٰ يَا مَوْلَائِيٰ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَقِيرَ إِلَّا الْغَنِيُّ

ای آقای من ای آقای من تویی بینیاز و من فقیر و آیا در حق فقیری محتاج جز غنى بینیاز که ترحم خواهد
کرد؟

مَوْلَائِيٰ يَا مَوْلَائِيٰ أَنْتَ الْمَعْطِيُّ وَأَنَا السَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ السَّائِلَ إِلَّا الْمَعْطِيُّ

ای آقای من ای آقای من تویی عطا بخش سائلان و من به درگاهت سائلم و آیا در حق سائل جز عطا بخشنده
که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَائِيٰ يَا مَوْلَائِيٰ أَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيْتُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَيْتَ إِلَّا الْحَيُّ

ای آقای من ای آقای من تویی زنده ابدی و من مرده بیروح و آیا در حق مردهای بیروح جز زنده ابدی که
ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأِيٰ يَا مَوْلَأِيٰ أَنْتَ الْبَاقِيٰ وَأَنَا الْفَانِيٰ وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَانِيٰ إِلَّا الْبَاقِيٰ

ای آقای من ای آقای من تویی وجود باقی و من مخلوقی تباہ و فانی و نابودم و آیا در حق فانی نابود شدنی جز ذات باقی سرمدی که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأِيٰ يَا مَوْلَأِيٰ أَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا الزَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلَّا الدَّائِمُ

ای آقای من ای آقای من تویی موجود دائم ازلی و من موجودی زوال پذیر و آیا در حق موجودی زوال پذیر جز ذات دائم ازلی که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأِيٰ يَا مَوْلَأِيٰ أَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ إِلَّا الرَّازِقُ

ای آقای من ای آقای من تویی روزی دهنده خلق و من روزی خواهم و آیا در حق روزی خواهان جز رازق و روزی دهنده خلق که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأِيٰ يَا مَوْلَأِيٰ أَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَخِيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْبَخِيلَ إِلَّا الْجَوَادُ

ای آقای من ای آقای من تویی صاحب جود و احسان و من بخیل و آیا در حق بخیل جز شخص با جود و احسان که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأِيٰ يَا مَوْلَأِيٰ أَنْتَ الْمَعَافِيٰ وَأَنَا الْمُبْتَلَىٰ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُبْتَلَىٰ إِلَّا الْمَعَافِيٰ

ای آقای من ای آقای من تویی عافیت بخش و شفا بخش و من مبتلا و آیا در حق مبتلا جز عافیت و شفا بخش
که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأِيٰ يَا مَوْلَأِيٰ أَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا الصَّغِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ

ای آقای من ای آقای من تویی خدای بزرگ و من بنده کوچک و آیا در حق بنده صغیری جز خدای بزرگ که
ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأِيٰ يَا مَوْلَأِيٰ أَنْتَ الْهَادِيٰ وَأَنَا الضَّالُّ وَهَلْ يَرْحَمُ الضَّالَّ إِلَّا الْهَادِيٰ

ای آقای من ای آقای من تویی رهنمای خلق و من بنده گمراه و آیا در حق بنده گمراه جز رهنمای عالم که
ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأِيٰ يَا مَوْلَأِيٰ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْحُومَ إِلَّا الرَّحْمَنُ

ای آقای من ای آقای من تویی خدای بخشاینده و من بنده قابل ترحم و بخشش و آیا در حق بنده قابل بخشش
جز خدای بخشاینده که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَائِيٰ يَا مَوْلَائِيٰ أَنْتَ السُّلْطَانُ وَأَنَا الْمُمْتَحَنُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُمْتَحَنَ إِلَّا السُّلْطَانُ

ای آقای من ای آقای من تویی سلطان و من بnde امتحان شده و آیا در حق بnde امتحان شده جز سلطان عالم
که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَائِيٰ يَا مَوْلَائِيٰ أَنْتَ الدَّلِيلُ وَأَنَا الْمُتَحَمِّرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُتَحَمِّرَ إِلَّا الدَّلِيلُ

ای آقای من ای آقای من تویی رهبر و دلیل و من متحیر و سرگردان و آیا در حق متحیر سرگردان جز دلیل و
رهبر که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَائِيٰ يَا مَوْلَائِيٰ أَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمُذْنِبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُذْنِبَ إِلَّا الْغَفُورُ

ای آقای من ای آقای من تویی خدای غفور آمرزنده و من بnde گنهکار و آیا در حق بnde گنهکار جز خدای غفور
که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَائِيٰ يَا مَوْلَائِيٰ أَنْتَ الْغَالِبُ وَأَنَا الْمُغْلُوبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُغْلُوبَ إِلَّا الْغَالِبُ

ای آقای من ای آقای من تویی خدای غالب و قاهر و من بnde عاجز مغلوب و آیا در حق بnde مغلوب مقهور جز
خدای غالب قاهر که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأِيٰ يَا مَوْلَأِيٰ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ إِلَّا الرَّبُّ

ای آقای من ای آقای من تویی پروردگار پرورنده خلق و من مربوب و پرورش یافته توام و آیا در حق مربوبی جز آنکه پروردگار اوست که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأِيٰ يَا مَوْلَأِيٰ أَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا الْخَاسِعُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْخَاسِعَ إِلَّا الْكَبِيرُ

ای آقای من ای آقای من تویی خدای با کبریا و بزرگی و من بنده فروتن و عاجز و آیا در حق بنده عاجز فروتن جز خدای باکبریایی بزرگ که ترحم خواهد کرد؟

مَوْلَأِيٰ يَا مَوْلَأِيٰ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ وَارْضَ عَنِّي بِجُودِكَ وَكَرِمِكَ وَفَضْلِكَ

ای آقای من ای آقای من بر حممت ترحم کن و به جود و کرم و فضل و احسان از من راضی و خشنود باش

يَا ذَالْجُودِ وَالإِحْسَانِ وَالظَّوْلِ وَالإِمْتَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ای خدای صاحب جود و احسان و فضل و نعمت به حق رحمت ای مهربانترین مهربانان عالم.

مؤلف گوید که سید بن طاووس بعد از این مناجات دعایی طولانی از آن حضرت نقل کرده مسمی به دعای امان مقام را گنجایش ذکر آن نیست و می خوانی نیز در این مقام شریف دعایی را که در مسجد زید ذکر می کنیم ان شاء الله و بدان که ما در هدیه الزائرین اشاره کردیم به اختلاف در

محرابی که محل ضربت خوردن امیر المؤمنین علیه السلام است که آیا همین محراب معروف است یا آن محراب متروک و گفتیم که نهایت احتیاط در آن است که اعمال محراب را در هر دو جا بکنند یا گاهی در معروف و گاهی در متروک